

גליון מס' 178
פרשת ויקרא
ו' ניסן תשפ"א

לע"נ מורנו ורבנו הרב חיים אבישלום כהן זצוק"ל

ברכת חיים

האחדות - חג הפסח

חג הפסח נתייסד על ברכי האחדות והסיוע לזולת, כפי ששנינו "הפסח בא בחבורה". מצות הקרבת קרבן הפסח הינה המצווה הראשונה בה נצטוו ישראל קודם מתן תורה, ובה נתייסדו לעם. במצווה זו נאמר: "ואם ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרוב אל ביתו". כלומר, במצב שבו הזולת לא מסוגל להסתדר לבד, הנך מצווה להירתם ולעזור לו. מצוה זו הינה אחד המרכיבים היסודיים במצות קרבן הפסח, ואולם הכל בא מהאחדות בקרבן הפסח, דכתיב: "ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל". וכי כולם יכולים היו לשוחטו? אלא מתאגדים ומתאחדים חברות חברות - כולם שולחים את האחד כשליחם, וזה דבר מתאפשר כאשר כולם מתאחדים במטרה אחת שהיא עשיית קרבן הפסח. בכוח האחדות ובזכות גמילות החסדים זכינו לגאולה והפכנו לעם. כשראה הקדוש ברוך הוא הברית שכרתו זה עם זה לגמילות חסדים, ושהיו מרחמים זה על זה, אמר: ראויים אלו לרחם עליהם, דכל המרחם מרחמים עליו, שנאמר "ונתן לך רחמים ורחמך" (שפתי

כהן על התורה), ובזכות זו אף נזכה מהרה לבשורת הגאולה, והיה רצון שנזכה לאכול מן הזבחים ומן הפסחים בבניין בית המקדש במהרה בימינו!

זמני הדלקת נרות: פרשת ויקרא

כניסת השבת

17:32

צאת השבת

18:29

ר"ת 19:05

שבת הגדול

ממורינו ורבינו הרב חיים אבישלום הכהן זצ"ל

השבת שלפני הפסח נקראת "שבת הגדול", וכמה טעמים נאמרו בדבר: השו"ע (או"ח הל' פסח סי' ת"ז) כתב: שבת שלפני הפסח קורין אותו "שבת הגדול" מפני הנס שנעשה בו. מקור הדברים הוא דברי התוס' (שבת פ"ג) שכתבו: ברביעי שחטו פסחיהם, ונמצא בשבת שעברה לקחו פסחיהם שהיה בעשור לחודש, ועל כן קורין אותו 'שבת הגדול' לפי שנעשה בו נס גדול, כדאיתא במדרש (פ' בא): כשלקחו פסחיהם באותה שבת, נתקבצו בכורות אומות העולם אצל ישראל ושאלום למה הם עושין כך? אמרו להן: זבח פסח לה' - שיהרוג בכורי מצרים. הלכו (בכורי מצרים) אצל אבותיהם ואל פרעה לבקש שישלחו את ישראל ממצרים, ולא רצו, ועשו הבכורות מלחמה והרגו מהן הרבה, דכתיב "למכה מצרים בבכוריהם". "החידושי הרי"ם" כתב: לא לחינם נקראת "שבת הגדול", כי שבת זו מכילה בקרבה את כל הכוחות וההארות שבכל שבתות השנה. ודי בקביעה נשגבה זו להלחיב את הלבבות לקראת שבת זו. הן בהיותם על אדמת מצרים, הן בעת צאתם ממצרים, בפסח זה, נצטוו לדורות "בעשור לחודש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבות שה לבית והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחודש הזה". וכוונה מיוחדת היתה לה' להביא קרבן פסח מהכבשים או מהעזים, באשר הם היו אלוהות של המצרים, ושחיטת בהמת הפולחן של המצרים, היה בה משום השפלה בולטת לאילולם והוכחה לאפסותו, ועל כן הורה הקדוש ברוך הוא להיערך לקראת זבחת קרבן זה ארבעה ימים מראש, ובכך תורגש כפירת ישראל באלוהי מצרים ביתר שאת, החל מהעשור לחודש בו לקחו ישראל את הכבשים לצורך קרבנותיהם. לפי זה לכאורה היו צריכים להקרא הימים מי' בניסן עד ערב פסח "ימים גדולים" שהרי בכלם נעשה נס, אלא עיקר הנס היה בהתחלה כשראו את אלילם הוא השנה נלקח וקשרו אותו בבתייהם והכיניו לקרבן ולא יכלו לעשות להם דבר ולכן עיקר הנס ביום הראשון הוא (ב' סימן ת"ז) ואף על פי שביום ל' ניסן היה עיקר הנס לא קבעוהו ל' בניסן משום שמתה בו מרים אלא קבעוהו לשבת שלפני פסח (מגן אברהם סימן ת"ז). וטעם נוסף - לפי שמאחרין את העם לשמוע את דרשת שבת הגדול עד סמוך למנחה שהרי יש הלכות רבות הקשורות לפסח. ועוד טעם לפי שהיא השבת הראשונה בה נכנסו ישראל למצוות. עוד מובא כי המצרים ידעו שבני ישראל נחים בשבת ואינם עובדים וכשראו באותה שבת שמשה רבינו ציווה עליהם "משכו וקחו לכם שה לבית" היו תמהים ביותר שעושים כן בשבת ולא נחים ואז התפרסם הנס. יש נוהגים בשבת זו לברך איש לרעהו בנוסח "שבת הגדול מבורך" שראשי תיבות - "משה", גם "שבת הגדול" ר"ת "שה" רמז לנס שנעשה בו בשה, וסופי תיבות - "תל" רמז לסימן בשולחן ערוך שבו מבואר עניין שבת הגדול.

בנפשו את ערכי האמונה. נתכונן להגיע לליל הסדר באוירה נכונה, רגועים ונינוחים, לקראת ההזדמנות השנתית להנחיל לילדינו את ערכי האמונה. הבה ניערך ללילה הזה בחשיבה מסודרת ומדוקדקת, כי את מה שניתן לילדים שלנו בלילה הזה - הם לא ישכחו לעולם, זה יישאר חקוק בהם לדורות עולם! (קובץ דרישה וחקירה גליון צ"ז)

שבת הגדול זמן המסוגל לניסים וישועות

מעשה שהיה ביום כ"ז שבט שנת תש"מ. בביתו של "הבבא סאלי" זיע"א התקבלה שיחת טלפון בהולה מארגנטינה, בה ספרו לרב שנחטף בנו של שאול סתהון דבאח מעשירי היהודים התומכים בתורה. שמע הצדיק, הרהר שעה קלה ואמר: "החוטפים יתפשו והוא ישוחרר לשלום, חינם אין כסף". חלפו ימים ושבועות, עבר כל חודש אדר, ולא התחדש דבר ב-ו' לחודש ניסן, סס האב במיוחד לארץ הקודש. אמר לו הצדיק, השולחן ערוך הוא ספר הלכה, להורות את המעשה אשר נעשה, וכתוב בו (סימן תל) "שבת שלפני הפסח קוראים אותו שבת הגדול מפני הנס שנעשה בו", נמצא שיש כאן הוראה לדורות שיום זה מסוגל לניסים וישועות. והבטיח, שבשבת הגדול ישוחרר הבן חינם אין כסף. חזר האב מעודד ומחוקק. והנה בערב שבת הגדול י"ב ניסן, צלצל הטלפון בבית העשיר, והודיעו החוטפים שהבן בידם ונקבו בסכום כסף עתק, כתמורה לשחרורו. כמו כן איימו החוטפים שאם תהיה תלונה למשטרה הם יהרגו את הבן. במשפחת החטוף זכרו את הבטחת הצדיק ולכן לא הודיעו למשטרה. אחותו עקבה אחר שיחות הטלפון, והכינה מארב. השוטרים הבחינו בשנים המתקרבים לאח, והשנים הבחינו בשוטרים ונמלטו. האח חשכו עיניו, שלא יממשו את איומם, לכן לא סיפר כלום, והמתין. אחד החוטפים נמלט בין האנשים, השני נכנס לבית קפה החליף את בגדיו בשרותים, יצא והמתין בתחנת האוטובוס. לפתע הבחין השוטר שמישהו עולה לאוטובוס וטורח להכניס את חולצתו למכנסים, התעורר בו החשד שמא הוא החוטף אשר נהג בפזיזות. מיד עצר את האוטובוס, הוריד את הנוסע לתחנת משטרה, ואחר שעה וחצי של חקירות, הסגיר את חבריו. האח עדיין המתין עם המזוודה באותו מקום. בסוף החליט לפנות לתחנת משטרה והנה שם רואה הוא את אחיו ששחרר בשבת הגדול ללא כל תמורה, כפי שאמר הצדיק.

ליל הסדר

לילה זה כולו קודש קדשים, לילה כיום יאיר, אורות שמיימים עליונים מאירים לכל יהודי עד שיוכל להיכנס - למ"ט שערי קדושה. לילה שכולו רחמים בו נפתחים שערי שמיים, ברכות חלות בו, כמו שאמר יצחק אבינו לעשו על מעלת לילה זה, שהברכות פועלות בו ביותר. צדיקים אמרו "כל דכפין ייתי ויכול" כל מי שרעב להשפעות - טובות "ייתי ויפסח" ביום מבורך זה. בלילה קדוש זה כל יהודי דומה ומתעלה למעלת הכהן הגדול העובד - לפני ולפנים בקודש הקדשים. וכך כתב המהר"ל: נוהגים ללבוש בגד לבן בליל פסח לעבודת הסדר, וכדמיון הכהן הגדול ביום הכיפורים, שהיה משמש לפני ולפנים בבגדי לבן. וליל שימורים הוא כיום הכיפורים בזה העניין. ה"חתם סופר" בדרשותיו אמר, כי שפע אלוקי עליון יורד בלילה זה, כמו אז במצרים אף בגלותנו היום: - מובטחים אנחנו אפילו בגלות... בשעה שיושבים לספר ביציאת מצרים... אזי זוכים לשפע אלוקי עמו עלינו ביציאת מצרים. והוסיף: כאשר ביקשו ישראל לשאול כלים ממצרים, הם ביקשו כלי אחד, והמצרים אמרו להם: טלו שניים. מדוע עשו כן? עונה החתם סופר: המצרים לא עשו כן מטוב לבם, אלא רצו להשריש טומאה בבני ישראל, שהרי לכלי סעודה של גויים יש סכנה וטומאה עצומה. על כרחך כשבאו ישראל לשאול כלים השאלום בשמחה, ורצו להוסיף יותר כדי שיגרמו - טומאה זוהמא רבה. אולם הקדושה שהושפעה בלילה הוא ביטלה את כל כוחות הטומאה, והקדוש ברוך הוא הפליא בחסדו ונשא אותם על כנפי

כל לב יהודי כבר נע בהתרגשות, מתרומם ונרגש לקראת חג הפסח הקרב ובא. הבתים כולם כבר מצוחצחים וממורקים, עגלות הקניות העמוסות כבר הובאו אל הבית פנימה, אנו סופרים את הימים והשעות שנתרו לכניסת החג, ללילה הגדול בו נקבל אורחים רמי מעלה, מלאכי השרת המתכנסים בביתנו, מטים אוזן להמיית ליבנו בספרנו את סיפור יציאת מצרים... למעמד רב רושם שכזה, אנו נערכים מראש.

עריכת השולחן בפאר והדר, הכנת סעודת חג מפוארת, העמדת כסאות ההסיבה כמו גם מפות נאות וכלים יוקרתיים. לא פחות חשוב, אנו נערכים לתוכנו המהותי של הלילה הזה - לחוות יחדיו עם כל בני המשפחה את סיפור ההגדה, להעניק לכל אחד מהמסובים - מבוגרים כילדים את ההבנה במשמעות הסיפור הזה, להעביר את מסריו העמוקים של הלילה החשוב הזה לכל ילד וילדה, בכל גיל ובכל כישרון.

בלילה הזה, יותר מבכל ימות השנה, זכינו במתנת 'הגדת לבנך'. זו מתנה מיוחדת, המבקשת לקחת את הלילה ההדור והנפלא הזה, ובאמצעותו להעביר את מסר האמונה בבורא עולם לדורי דורות, מסב לאב, מאב לבן, מבן לנכד ולדורות הבאים. כמו שרשרת מוזהבת שחוליותיה שלובות זה בזה, נשב בליל הסדר משפחו ת-משפחות, ונשקיע אנרגיה בהארת סיפור יציאת מצרים אל תוך נפש ילדינו וצאצאינו.

כי סיפור יציאת מצרים אינו רק סיפור ספרותי, הוא גם מלשון ספיר ויהלום - מאיר את הנפש, מציף את הנשמה היהודית באור קסום וענוג, הנותר חקוק בה לדורות עולם. האור הזה הוא אור האמונה, המתפשט בכל לב יהודי - גם ילדים קטנים, ומאפשר להם לקלוט אל קרבם ולהפנים את האמונה בבורא כל עולמים, להשאירה חקוקה בליבם לנצח.

את הגילוי הזה חושף הרה"ק בעל 'אוהב ישראל' מאפטא זי"ע, וכדאי להפנים כל מילה שלו: 'בליל התקדש חג הפסח... מתגלה אור השכל והאמונה, וחופף בלילה הזה על כל זרע ישראל, ואז, כשתשיב לבנך תשובה ותגיד לפניו את כל הסיפור הלך, בוודאי יכנסו דברי האב באוזני הבן ויאמין באמת ביציאת מצרים!'

אלו מילים, אלו גילויים! ישנו לילה ייחודי בשנה, לילה בו 'נקודת הפתיחה' שלנו בהשמעת האמונה בדורות הבאים הרבה יותר גבוהה ונעלית. זהו לילה בו מקבל כל אבא מתנה יקרה - כוחות שמיימים להעביר לבני משפחתו ולילדיו אמונה, לילה בו רוח האמונה והדבקות בה' חופפת מעצמה על נפשות הילדים, המגיעים לליל הסדר עם רוח לקבל, עם לב שעומד הכן לספוג - - - צריך רק לתת להם, להעניק להם, למלא את ליבם באמונה בוערת וחזקה.

הזמן מותאם, סיפור יציאת מצרים - הוא הכלי הטוב ביותר להביא את המסר הזה, צריך רק לתת אותו עם כל העוצמה, עם ההבהרות, עם החוויה הנכונה והגישה הטובה, ואז אנו מובטחים: בוודאי יכנסו דברי האב - מדהים! הדברים בטוח ייקלטו, יופנמו, יוטמעו, יהפכו לחלק מהנפש של הילד! הוא יהפוך למאמין באמת, אחד שבטוח באמונתו וכל רוח שבעולם לא יכולה לו. איך? רק אם ניתן לו את מסר האמונה בלילה הזה, אם נכניס לו אותה בעוצמה ובהתלהבות!

בדור כמו שלנו, אין דבר שמטריד כל אב ואם בישראל, יותר מהנסיגות התכופים וההתמודדויות הגוברות, העומדים בפני ילדינו בכל עת ובכל מקום. בלילה הזה אנו יכולים להעניק לילדינו את המגן החזק ביותר, את רשת הביטחון שתעמוד להם בכל עת, את האמונה החזקה והמבוצרת שתעמוד לימינם ותגן עליהם בקביעות.

לא נותר לנו עוד הרבה זמן, ליל הסדר כבר ממש אחר כותלנו. יש לנו את כל ההכנות הרגילות - סיום הניקיון, ביעור החמץ, הכנת סימני הקערה ובישול סעודות החג - כל אלו חשובים מאוד, אך הכי הכי חשוב: לתכנן את הלילה הייחודי הזה, להכין את התוכן שירתק את נפש הילד, לחשוב איך נוכל להעביר את מסריו באופן חווייתי ומעורר ענין, כדי שיפנים ויטמיע

נשרים משערי טומאה, היישר אל מ"ט שערי קדושה.

הגדה מה טעם נקרא סיפור יציאת מצרים "הגדה"? ביאר ה"אבורהם": ונקראת 'הגדה' על שם (שמות ל"ג, ה) - "הגדת לבנך ביום ההוא" וכו', ועוד, מפני שמגיד בה ענין יציאת מצרים הנסים והנפלאות שעשה עמנו הקדוש ברוך הוא באותו זמן. ויש מפרשים 'הגדה' לשון הודאה ושבח להקדוש ברוך הוא על שהוציאנו מארץ מצרים, כמו שמתרגם בירושלמי הגדתי היום לה' אלוֹקִיךְ (דברים) שבחית יומא דין, וכן תרגמו רבינו סעדיה בערב (אבורהם).

גדולת וקדושת ליל הסדר

במדרש (בתי מדרשות ה"ב) מבואר שבלייל הסדר נפתחים חמשה עשר אוצרות הגנוזים בהיכלו של זוכן ערבות והם: אוצרות צדק, אוצרות צדקה, אוצרות משפט, אוצרות חיים, אוצרות רחמים, אוצרות תשובה, אוצרות טללים, אוצרות ברכה, אוצרות נשמות הצדיקים, אוצרות רוח חיים - מהם מקבל האדם תוספת רוח וגבורה על ידי שבח הבורא בלילה קדוש זה, אוצרות שלום, אוצרות אמונה, אוצרות טללי חיים, אוצרות אפרסמון - שעל ידם עתיד הקדוש ברוך הוא להחיות בהם את המתים לעתיד לבוא. המתארח במקום בו מסובים אנשים הרחוקים מעבודת ה' ישתדל להניאם מדבורי חול וסרק, ויאמר להם בשפה נעימה שכדאי לדחות דיבורים אלו לפעם אחרת, כי בלילה זה כל רגע יקר מפז, שהרי הפסד של רגע כזה שווה להפסד האוצרות הנזכרים, ומי אשר שכל בקדקודו שירצה להפסיד חלילה דברים כבירים אלה.

להלן המאורעות הגדולים אשר אירעו בליל הסדר:

1. קין והבל הקריבו את קרבנם - אמר אדם הראשון לבניו בליל זה עתידים ישראל להקריב פסחיהם לפני ה' אף אתם הקריבו לפני בוראכם.
2. הפיכת סדום ועמורה וכל ערי הכיכר.
3. הקדוש ברוך הוא הוציא את אברהם אבינו החוצה שנאמר: "ויוצא אותם החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספור הכוכבים אם תוכל לספור אותם ויאמר לו כה יהיה זרעך" וזה היה בליל הסדר, בכך רמז הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו שכמספר הכוכבים שהם 60 רבוא, כך יצאו צבאות ישראל המונים 60 ריבוא [600,000 גברים לבד מטף ולבד משבט לוי].
4. כרת ה' עם אברהם את ברית "בין הבתרים".
5. אברהם ניצח באורח פלא את ארבעת המלכים בלילה זה.
6. אמר רבי טרפון: אותו הלילה בו פרעה לקח את שרה אמנו היה ליל פסח והביא הקדוש ברוך הוא עליו ועל אנשי ביתו נגעים גדולים להודיע שכן עתיד הוא להכות את המצרים במכות גדולות ונאמנות.
7. בפסח באו המלאכים לבקר את אברהם ביום השלישי למילתו.
8. אברהם אבינו האדם הגדול בענקים נפטר בלילה זה.
9. יצחק אבינו נולד.
10. יצחק קרא לעשו בליל ט"ו ניסן ואמר לו בני בלילה זה בכל העולם אומרים הלל ואוצרות טללים נפתחים בו ובלילה הזה נתברך יעקב ויתן לך וכו'.
11. בפסח דלק לבן אחרי יעקב אבינו, והזהירו הקדוש ברוך הוא בחלום הלילה שלא ידבר איתו מטוב עד רע.
12. יעקב אבינו נאבק עם המלאך בלילה זה עד עלות השחר.
13. הירידה למצרים - כור הברזל, היתה בלילה זה.
14. התגלות הקדוש ברוך הוא למשה בסנה - אירעה בפסח.
15. מכת בכורות - התרחשה בפסח.
16. בלילה זה נגלה מלאך ה' לגדעון ובישר לו על תשועת ישראל.
17. בפסח הושלך דניאל איש חמדות לגוב האריות וניצל בחמלת ה' עליו.
18. בפסח ניצלו מכבשן האש חנניה נישאל ועזריה אשר סירבו להשתחוות לפסל.
19. מלחמת סיסרא ומפלתו היו בלילה זה.
20. סנחריב עלה לירושלים עם צבאו העצום שמנה 185 אלף ראשי גייסות [רק קצינים] ומובא בגמרא (סנהדרין צה:) שמספרם הכולל הוא 25 מיליון

וכולם נפלו פגרים מתים בליל הסדר בזכות בתי המדרש אשר היו מלאים בתלמידי חכמים צמאי דעת ההוגים בתורת ה'.

2.1. בלילה זה הוציא בלשאצר המלך את כלי המקדש והשתמש בהם וסופו שנשתכר ונהרג.

2.2. בלילה זה נדדה שנת המלך אחשורוש והחל להתרקם נס פורים.

יוצא איפוא שלילה זה מסוגל לתשועת עולמים. (בשמי אליהו הגדה של פסח)

וכתב הזוהר הקדוש (ה"ג דצ"ו ע"א) שהשמחה והשירה של בני ישראל לעתיד לבוא, תהיה לפי הדרגה בה היו משבחים את בוראם בליל חג הפסח, כפי שנאמר (ישעיה ל, כט) "השיר יהיה לכם כליל התקדש חג" נמצא שהחדוה בה אנו שרויים בלילה זה אינה רק שמחה לשעתה, אלא מכוונת היא גם על שמחת הגאולה העתידה ושמחת העולם הבא. לכן בחג זה ישנה הרגשה מיוחדת מרוממת והתעלות פנימית אשר אינה בנמצא בשום מועד אחר. מור סבי המקובל הצדיק רבי שלמון מוצפי זיע"א היה אומר כי זמן קדוש זה הוא בבחינת גן עדן. וכתב הרש"ש הקדוש: "פסח וימים אלו, הם שורש וענף לכל תקופת השנה, ובדרך שהולך בהם, בה מוליכים אותנו כל ימות השנה". (נהר שלום דל"ב)

חג פסח - האחדות

"כנגד ארבע בניו דיברה התורה אחד חכם ואחד רשע ואחד תם ואחד שאינו יודע לשאול"

יש להבין מדוע מזכירין את שאלתו של הרשע בהגדה של פסח ומה מעניין מה הוא אומר? ובמיוחד שאנחנו מקהים את שיניו אחר כך ובפרט שידוע שבח הלילה הזה המובא בזוהר הקדוש ומה ענינו של הרשע שלא הולם כביכול את הלילה הקדוש הזה?

ונראה לומר דרבותינו מלמדים אותנו שאי אפשר לקיים את הסדר הנפלא הזה אלא אם כן מתאחדים כל הבנים בלילה הזה וחייבים אנו לשמוע מה מעיק לרשע ואף שעוניו לו בחזקה זה לטובתו שבוה מראים לו את האמת. עינינו הרואות איך שאחינו הרחוקים ביותר מתחברים לילה זה ונזהרים מאכילת חמץ ומקפידים להסב אל שולחן החג ונמצא שחג זה מביא אחדות בין כל ישראל ואפילו לרחוקים ביותר.

במדרש (תנחומא פרשת נצבים) מובא: בנוהג שבעולם אדם נוטל אגודה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת ואילו נוטלן אחת אחת אפילו תינוק יכול לשוברן וכן אתה מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כולן אגודה אחת שנאמר "בימים ההם ובעת ההיא נאם ה' יבואו בני ישראל המה ובני יהודה יחדיו כשהן אגודין ואז הם זוכים ומקבלים פני שכינה, וכן הוא במדרש ילקוט (תקמ"ט).

מובא עוד בספר הזיכרונות (למהר"ש אבוהב רס"ח) אין לך דבר המעכב את הגאולה כחיסרון השלום ומיעוט האחוה ועתה יראה הנוקס והנוטר והמשים דמי מלחמה בין איש ובין אחיו ובין קהל לקהל מה יהיה משפטו ומעשהו והרי זה מעכב את תשועת ה' ועוזנו ונפלאותיו אשר יעשה, שהרי "ויהן שם ישראל נגד ההר", "ויהן שם" אותיות "משיחנו", ללמדנו שהכל תלוי באחדות הלבבות.

צא ולמד מדורו של אחאב (במדרש וירא כ"ו) שאף שהיה בידם עבודה זרה היו יורדי למלחמה ונוצחים מפני שלא היה בהם דלטוריא [לשון הרע], דורו של דוד והיינו בימי שאול המלך אף שהיו בו תינוקות שהיו יודעין מ"ט פנים בתורה יורדים למלחמה ונופלין מפני שהיה בעלי מספרי לשון הרע.

הטעם לכך שפירוד הלבבות מעכב את הגאולה הוא כיון שבית המקדש השני חרב על עוון שנאת חנם (יומא ט:). כי אי אפשר שתבוא הגאולה עד שיתקנו את מה שקלקלו, וכן מובא בחיד"א (מראית עין ריש ברכות) שכיון שנחרב בית המקדש עבור שנאת חנם לכן לא תהיה הגאולה עד שתהיה אחדות בעם ישראל, דבר המראה על אהבת חנם.

ה' יזכנו שחג זה יביא בכנפיו את האחדות המיוחלת ונוכה במהרה לביאת גואל צדק ומשיח צדקנו אמן.

**ברכת האילנות ראש חודש ניסן בפארק הלאומי
יחד עם הרב שלמה בצרי שליט"א ומנכ"ל הפארק ירון שמואל הי"ו**

**תפילת ערב ראש חודש ניסן
בקיברו של מורינו הרב חיים זצ"ל בסנהדריה**

בית הכנסת המרכזי "בית יוסף" | רח' גלבוע 11 גבעתיים

הכנה לליל הסדר

לכל הציבור היקר
בעזרת ה' לקראת חג הפסח
יתקיים שיעורי הדגמה והדרכה מעשית
איך עושים ליל הסדר
יחד עם ההלכות והטעמים
וסגולת קדושת ליל הסדר

ביום חמישי ה' ניסן (18/3/21)

בשעה 20:00 | בהיכל הגדול

השיעור יועבר גם דרך הזום
לקבלת הקישור שלחו הודעה: 054-9477980

- עזרת נשים פתוחה -

"כל הציבור מוזמן"
בברכת פסח כשר ושמוח

קימחא דפיסחא

"אמר הקב"ה: אם אתה משמח את שלי אני משמח את שלך"

בימים הקרובים נערוך מגבית לתרומת קמחא דפסחא
כל אחד יתן כפי יכולתו ובזכות מצוה זו ימלא הקדוש ברוך משאלות ליבו לטובה
ויבורך בברכת חג פסח כשר ושמוח הוא ומל בני ביתו

יעמדו על הברכה

התורמים

שמות

לרפואה שלימה:
אידית דובה
בת אלקה רות הי"ו

לעילוי נשמת רבינו:
הרב חיים אבישלום
בן בלנקה זצוק"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת:
האישה הצנועה מרת
פנינה בת בלנקה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת:
הרבנית
צפורה בת טובה ע"ה
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת:
וילט טוינה בת תפחה ודוד ז"ל
נפטרה י"ח תמוז תש"פ
שלמה טוינה בן דבורה ודוד ז"ל
נפטר ט"ו אלול תש"פ
ת.נ.צ.ב.ה

להנצחות ולהקדשות
במיל:
b5448622@gmail.com
:sms-ב
054-4843340